

UZASADNIENIE

Formularz (...)	Sygnatura akt	IV Ko 52/22	
1. WNIOSKODAWCA			
A. P.			
2. ZWIĘZŁE PRZEDSTAWIENIE ZGŁOSZONEGO ŻĄDANIA			
1.	Odszkodowanie (kwota główna)	Odsetki	
2.	Zadośćuczynienie (kwota główna)	Odsetki	
1.	240 tysięcy złotych	odsetki ustawowe od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty	
3.	Inne		
----			
3. Ustalenie faktów			
3.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Fakt	Dowód	Numer karty
3.1.1.	Decyzją Komendanta Wojewódzkiego Milicji Obywatelskiej w S. nr 9/81 z dnia 13 grudnia 1981 roku A. P. został internowany. W wykonaniu decyzji	decyzja nr (...) nakaz zatrzymania i doprowadzenia decyzja nr (...)	8 9 12, 13

	<p>wnioskodawca został zatrzymany i osadzony w ośrodku odosobnienia w Zakładzie Karnym w Ł.. Uzasadnieniem decyzji o internowaniu było rozpowszechnianie i kolportowanie fałszywych informacji poważających autorytet (...) i R. oraz nawoływanie do niepokoju społecznych.</p> <p>A. P. był internowany do dnia 15 kwietnia 1982 r.</p>		
3.1.2.	<p>A. P. pracował w zakładach (...) jako konstruktor. We wrześniu 1981 roku pracownicy rozpoczęli strajk. W zakładzie działała S. (...). Wnioskodawca był członkiem Komitetu założycielskiego (...), a później członkiem Komisji Zakładowej (...). A. P. zajmował się organizowaniem związków zawodowych w kilku zakładach pracy na terenie S.. Był również fotoreporterem oraz wydawcą i redaktorem pisma związkowego Biuletyn Informacyjny Solidarność.</p> <p>W nocy z 12 na 13 grudnia 1981 roku po północy A. P. został zatrzymany przez Milicję Obywatelską i przewieziony do Zakładu Karnego w Ł.. Po osadzeniu był przesłuchiwany i kierowany do izolatki. Przebywał w celi 14-sto osobowej, 7 przyczepionych. Nie był</p>	<p>akta IPN-płyta</p> <p>świadcetwo lekarskie</p>	<p>17-18</p> <p>10-11</p>

	<p>bity, ale straszony, że zostanie zastrzelony. W trakcie odosobnienia raz odwiedziła go żona. Raz miał rozmowę z adwokatem, odnośnie wynalazku który stworzył. Została mu przedstawiona tzw. "lojalka" której nie podpisał. Pobyt w zakładzie, a zwłaszcza w izolatce wiązał się dla w/w z ogromnym stresem. W trakcie pobytu w zakładzie karnym A. P. miał problemy zdrowotne w związku z chorobą wrzodową żołądka, co było powodem uchylenia w kwietniu 1982 roku decyzji o internowaniu.</p>		
przesłuchanie wnioskodawcy	45-46		
3.1.3.	Decyzją Szefa (...) do Spraw Kombatantów z 14 kwietnia 2017 roku potwierdzono status A. P. jako działacza opozycji antykomunistycznej oraz osoby represjonowanej z powodów politycznych.	decyzja	14
3.1.4.	Wnioskodawca nie był karany.	karta karna	47
3.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Fakt	Dowód	Numer karty
3.2.1.	brak		
4. ocena DOWODÓW			

4.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 3.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
3.1.1.	akta IPN-płyta świadectwo lekarskie	dokumenty nadesłane przez IPN dotyczące działalności antykomunistycznej wnioskodawcy i jego internowania, sporządzone przez powołane do tego organy, niekwestionowane w toku procesu	
	decyzja nr (...) nakaz zatrzymania i doprowadzenia decyzja nr (...)	brak podstaw do kwestionowania, dokumenty sporządzone przez powołane organy, wiarygodne	
	decyzja	wiarygodny dokument, niekwestionowany w toku procesu	
	karta karna	brak podstaw do kwestionowania, dokument ten wskazuje, iż wnioskodawca nie był karany	
	przesłuchanie wnioskodawcy	Brak podstaw do kwestionowania. Wnioskodawca opisał powody internowania oraz zatrzymania i osadzenia w Zakładzie Karnym w Ł.. Nadto wskazał na działalność solidarnościową co znalazło odzwierciedlenie w dokumentach nadesłanych przez IPN.	

		Opisał warunki pobytu w jednostce penitencjarnej i sytuacje, które wywoływały w nim ogromny stres.	
4.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 3.1 albo 3.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	-----		
5. PODSTAWA PRAWNA			
Odszkodowanie			
1.	Kwota główna	Odsetki	

Zwięźle o powodach podstawy prawnej			
Zadośćuczynienie			
2.	Kwota główna	Odsetki	
1.	150 tysięcy złotych	odsetki ustawowe od uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty	
Zwięźle o powodach podstawy prawnej			

Podstawę zasądzenia powyższej kwoty w ramach zadośćuczynienia stanowi art. 8 Ustawy z dnia 23 lutego 1991 roku o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego. Zgodnie z treścią tego przepisu osobie wobec, której stwierdzono nieważność orzeczenia albo wydano decyzję o internowaniu w związku z wprowadzeniem w dniu 13 grudnia 1981 roku w Polsce stanu wojennego, przysługuje od Skarbu Państwa odszkodowanie za poniesioną szkodę i zadośćuczynienie za doznaną krzywdę wynikłe z wydania lub wykonania orzeczenia albo decyzji.

Wnioskodawca był internowany, co wynika z ustaleń faktycznych w okresie od 13 grudnia 1981 roku do 15 kwietnia 1982 roku.

Na rzecz A. P. kwotę przyznaną tytułem zadośćuczynienia zobowiązany jest zapłacić organ Skarbu Państwa, który dokonał zatrzymania wnioskodawcy 13 grudnia 1981 roku i do którego dyspozycji w związku z realizowanymi czynnościami w/w pozostawał, a więc obecnie Komendant Wojewódzki Policji w Ł.. Powyższe

wynika z art. 554 § 2b pkt 3 k.p.k.

Ustawodawca nie sprecyzował zasad ustalania wysokości takiego zadośćuczynienia. Tak więc ustalenie, jaka kwota w konkretnych okolicznościach jest „odpowiednia”, należy do swobodnego uznania sędziowskiego i nie może być „dowolne”. Musi uwzględniać wszystkie okoliczności sprawy (por wyrok SN z 20 października 2011 roku, IV KK 137/11, Lex nr 1099323, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 13 czerwca 2014 roku, II AKa 150/14, Lex nr 1537360, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 2 sierpnia 2007 roku, II AKa 235/07, Lex nr 370385). Odpowiednia suma zadośćuczynienia musi mieć „charakter kompensacyjny rozumiany jako odczuwalna wartość ekonomiczna, odpowiadająca aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa, przy czym z jednej strony nie może być wartością nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, a z drugiej strony musi uwzględniać jej indywidualny wymiar, w tym konkretne cierpienia fizyczne i psychiczne oraz ich rodzaj, czas trwania i natężenie” (wyrok Sądu Apelacyjnego w

Katowicach z 13 czerwca 2014 roku, II AKA 150/14, Lex nr 1537360). Innymi słowy, kwota zadośćuczynienia nie może być ani rażąco wygórowana, ani też rażąco niska.

Określając wysokość zadośćuczynienia za krzywdę, której doznał wnioskodawca, Sąd uwzględnił czasokres tymczasowego internowania czyli okres od 13 grudnia 1981 roku do 15 kwietnia 1982 roku - cztery miesiące i warunki jego odbywania, okoliczności zatrzymania i warunki opuszczenia aresztu, warunki przesłuchania go, rodzaj i stopień doznanych w związku z tym dolegliwości, które opisał wnioskodawca.

Nadmienić też wypada, że wnioskodawca nigdy wcześniej nie miał do czynienia z organami ścigania, nie przebywał w zakładzie karnym, nie był karany, a więc pobyt w takiej jednostce był dla niego szczególnie dolegliwy, zwłaszcza pobyt w izolatce. Został nagle wyrwany ze swego ustabilizowanego, uporządkowanego życia rodzinnego i zawodowego. Czasokres stosowania środka zapobiegawczego nie był też bardzo krótki. Wnioskodawca z pewnością przeżywał rozłąkę z bliskim, szczególnie z żoną, która

mogła być na widzeniu tylko raz,.

Z tych względów Sąd uznał, iż zadośćuczynienie w kwocie 150 000 zł jest adekwatne do doznanej krzywdy, a w pozostałej części wniosek oddalił, uznając iż jest rażąco wygórowany.

Orzeczenie o zadośćuczynieniu ofierze krzywdy jest nieporównywalnie trudniejsze niż rozstrzygnięcie o naprawieniu szkody. Nie sposób wszak jednoznacznie wyrazić kwotę, odpowiednią kompensatę dla tego, kto wskutek działań organów Państwa został pozbawiony wolności. Wysokość kwoty zadośćuczynienia za doznaną krzywdę nie jest łatwa do precyzyjnego ustalenia. W przedmiotowej sprawie biorąc pod uwagę wniosek A. P., a tym samym wywołane skutki w sferze jego życia osobistego Sąd uznał, iż przyznana kwota będzie odpowiednia. Z jednej strony przedstawia bowiem wartość ekonomicznie odczuwalną (przy znacznie obniżonej obecnie sile nabywczej pieniądza), z drugiej zaś jest utrzymana w rozsądnych granicach, wyważona i sprawiedliwa, a przy tym nie może być uznana za nadmierną.

Na marginesie należy jeszcze zauważyć, że Sąd nie uwzględnił zarzutu przedawnienia podniesionego przez pełnomocnika Komendanta Wojewódzkiego Policji w Ł., procedując tym samym w niniejszej sprawie. Nastąpiło to z kilku powodów:

- Komendant Wojewódzki Policji nie jest stroną tego postępowania, jak wynika z cyt. wyżej Ustawy uprawnienia strony mogą posiadać **tylko wnioskodawca i prokurator**, mimo że jest zobowiązany do wypłaty zadośćuczynienia (wyjątek stanowi art. 10 ust. 2 w.w. aktu prawnego),
- Prokurator zarzutu przedawnienia nie podniósł,
- Art. 8 ust.2 cyt. Ustawy odnosi się do orzeczeń, które zostały unieważnione w toku postępowania sądowego (w niniejszym postępowaniu podstawę żądania stanowi decyzja o internowaniu),
- Ponadto zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą „ żądanie odszkodowania i

zadośćuczynienia po upływie terminu przewidzianego w art. 8 ust.2 Ustawy „lutowej” prowadzi do oddalenia wniosku tylko w razie podniesienia zarzutu przedawnienia (art. 117 §2 k.c.), a nadto pod warunkiem uznania, że podniesienie takiego zarzutu nie jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego (art. 5 k.c.), w sprawach o roszczenia z art. 8 ust.1 ustawy „lutowej” uprawnionym do podniesienia zarzutu przedawnienia jest prokurator jako rzecznik interesu społecznego” (wyrok SN z 17.10.2000 roku, V KKN 321/98,

- W niniejszej sprawie podniesienie zarzutu przedawnienia byłoby sprzeczne z zasadami współżycia społecznego wyrażonymi w treści art. 5 k.c.

Inne

3.

1.

Zwięźle o powodach podstawy prawnej

6.

ROZSTRZYGNIĘCIE

SĄDU	W		
PRZEDMIOCIE			
ŻĄDANIA			
Zwięźle o powodach rozstrzygnięcia			
Odszkodowanie			
1.	Kwota główna	Odsetki	
1.			
Zadośćuczynienie			
2.	Kwota główna	Odsetki	
1.	150 tysięcy złotych	odsetki ustawowe od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty	
Inne			
3.	1.		
7. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
8. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
3.	O kosztach zastępstwa adwokackiego, uwzględniając ilość terminów rozpraw oraz nakład pracy		

	<p>pełnomocnika rozstrzygnięto w oparciu o przepisy Rozporządzenia z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (§11 ust.6)</p> <p>Art. 13 Ustawy z dnia 23 lutego 1991 roku o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego stanowi, iż koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.</p>
9. PODPIS	
Edyta Markowicz	